

UCHWAŁA Nr 318 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 sierpnia 1961 r.

w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Podwyższa się w sposób określony niniejszą uchwałą wynagrodzenie pracowników najniżej zarabiających za pracę wykonywaną od dnia 1 sierpnia 1961 r.

§ 2. 1. Pracownikom wynagradzanym miesięcznie, zatrudnionym w pełnym wymiarze godzin, ustala się minimalne wynagrodzenie w wysokości 700 zł miesięcznie.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 ulega odpowiedniemu zmniejszeniu w razie zatrudnienia pracowników w niepełnym wymiarze godzin pracy.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, ulega zmniejszeniu o 3,60 zł za każdą opuszczoną godzinę pracy, za którą wynagrodzenie nie przysługuje.

4. Pracownikom wynagradzanym w systemie czasowym, czasowo-premiovym i akordowym, których średni zarobek, osiągnięty w ramach normalnego wymiaru czasu pracy, wy-

nosi w danym miesiącu mniej niż 3,60 zł za godzinę pracy, wypłaca się wyrównanie, podnoszące ten zarobek do 3,60 zł za każdą godzinę pracy.

5. Przy ustalaniu zarobku, o którym mowa w ust. 1—4, należy wyliczyć:

- 1) dodatki za pracę uciążliwą, niebezpieczną lub szkodliwą dla zdrowia oraz dodatki zakaźne,
- 2) dodatki za pracę nocną,
- 3) wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych,
- 4) równowartość świadczeń w naturze lub ekwiwalent pieniężny za takie świadczenia.

§ 3. Przepisy § 2 stosuje się odpowiednio do pracowników wynagradzanych według systemu prowizyjnego.

§ 4. Premie, dodatki i inne dopłaty, których wysokość określana jest w stosunku procentowym od płacy zasadniczej, oblicza się od dotychczasowej podstawy.

§ 5. Przepisy uchwały nie dotyczą pracowników w okresie odbywania nauki zawodu w zakładzie pracy oraz pracow-

ników młodocianych w okresie przyuczenia do określonej pracy i wstępnego stażu pracy.

§ 6. Właściwi ministrowie wydadzą w terminie do dnia 22 sierpnia 1961 r. zarządzenia niezbędne do prawidłowego wykonania przepisów §§ 1—5 niniejszej uchwały.

§ 7. Upoważnia się organizacje spółdzielczości do odpowiedniego zastosowania przepisów uchwały — w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac. — do osób zatrudnionych w spółdzielniach.

§ 8. Zobowiązuje się Ministra Finansów do uznania w jednostkach na rozrachunku gospodarczym przekroczeń zaplanowanego na 1961 r. funduszu płac, wynikających z wypłat wynagrodzeń podwyższonych na podstawie niniejszej uchwały — za nie podlegające wygosparowaniu.

§ 9. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do uregulowania w trybie zarządzeń, wydawanych na wniosek Komitetu Pracy i Płac oraz Centralnej Rady Związków Zawodowych w porozumieniu z właściwymi ministrami — płac tych

grup pracowników o zarobku miesięcznym około 700 zł, których kwalifikacje i rodzaj pracy stwarzają konieczność wyższego ich wynagrodzenia od pracowników o najniższym poziomie zarobków.

§ 10. Minister Finansów przeniesie z rezerwy budżetowej do budżetów odpowiednich jednostek kwoty niezbędne do wykonania uchwały.

§ 11. Przepisy niniejszej uchwały nie wprowadzają zmian obowiązujących przepisów ustalających górną granicę wynagrodzeń za pracę, nie powodującą zawieszenia wypłaty renty pracującym rencistom.

§ 12. Łączne skutki finansowe podwyżek, o których mowa w niniejszej uchwale, nie mogą przekroczyć 311 mln zł w skali rocznej.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*